

Του Γεωργίου Παπασίμου
Δικηγόρου
Μέλους Δ.Σ. του «ΠΡΑΤΤΩ»

(Μέρος Δ')

Ο οδυνηρός «κατήφορος» της Ελλάδος, εκτός από την «βύθιση» της οικονομίας, την ανθρωπιστική κρίση και την «συντριβή» των θεσμών και δομών του Κράτους Πρόνοιας, που αναλύθηκαν στα προηγούμενα άρθρα, συνδέεται, αναμφισβήτητα, και με όλες τις πτυχές του λεγόμενου «Κράτους Δικαίου» και την λειτουργία του πολιτικού εποικοδομήματος, δηλαδή τις ατομικές και συλλογικές εγγυήσεις του Έλληνα πολίτη, τα εργασιακά δικαιώματα, αλλά και την λειτουργία των ενδιάμεσων ιδεολογικών θεσμών του Κράτους, όπως Δικαιοσύνη, Εκπαιδευτικό Σύστημα, Τοπική Αυτοδιοίκηση κ.λπ., τα οποία αντιμετωπίζουν σοβαρά προβλήματα δυσλειτουργίας. Πρωτίστως, όμως, σε πλήρη απαξίωση βρίσκεται το πολιτικό εποικοδόμημα και η λειτουργία των κομμάτων, όπου, στην κυριολεξία, παρατηρείται «χάσμα» νομιμοποίησης στην συνείδηση του μέσου Έλληνα και αυτό είναι μία από τις αιτίες, που εμφανίζονται ανησυχητικές αυξητικές τάσεις φασιστικών ή νεοναζιστικών μορφωμάτων, σε μία Χώρα με ιδιαίτερη δημοκρατική αντιφασιστική παράδοση.

Στην τριετή εφαρμογή του μνημονιακού «Μινώταυρου», έχουμε την πλήρη διάλυση των εργασιακών σχέσεων, την αρρυθμία και τα προβλήματα στον ευαίσθητο θεσμό απόδοσης της Δικαιοσύνης, που συνδυάζεται με ένα υπερπληθωριστικό νομοθετικό έργο για τις

ανάγκες της μνημονιακής «υποταγής», που δημιουργεί τεράστια προβλήματα ασφάλειας Δικαίου στους Έλληνες πολίτες.

Παραπέρα, ο «οδυνηρός κατήφορος» της Χώρας συμπληρώνεται από την εκχώρηση τμημάτων εθνικής κυριαρχίας της τοπικής πολιτικής «ελίτ», ως «θεραπαινίδας» του συστήματος της οικονομικής ολιγαρχίας της παρακμής, στους ξένους δανειστές και στην Τρόικα, οι οποίοι, με συστηματικό τρόπο, οδηγούν την κοινωνία σε «έκρηξη» και την Χώρα σε πλήρη απορρύθμιση, έχοντας, προφανώς, «στο πίσω μέρος του μυαλού τους» ως κεντρικό στόχο, την οιονεί «δήμευση» της δημόσιας, αλλά και ιδιωτικής περιουσίας.

Παράλληλα, συντελείται η συστηματική καταστροφή των αναπτυξιακών «εργαλείων» της, έτσι ώστε να μετατραπεί σε «αποικία χρέους» του παγκόσμιου χρηματοπιστωτικού συστήματος και των πολιτικών του Βερολίνου, για την «Γερμανοποίηση» της Ευρωπαϊκής Ένωσης, μέσω της διαβάθμισης, σε επίπεδο ιεραρχίας, των Χωρών της Ευρώπης.

Η κατάρπτωση και η «βύθιση» της Χώρας, σ' αυτό το ευρύτατο πεδίο του λεγομένου «Κράτους Δικαίου» και του πολιτικού εποικοδομήματος, είναι πρωτοφανής, αν αναλογισθεί κανείς την καθημερινή, σχεδόν παραβίαση του γράμματος και του πνεύματος του Συντάγματος, με την συνεχή νομοθέτηση με πράξεις νομοθετικού περιεχομένου, που, από όλως εξαιρετικό νομοθετικό «εργαλείο», κατέληξε να είναι μόνιμο, «ακρωτηριάζοντας» και ισοπεδώνοντας οριζόντια κατακτήσεις δεκαετιών, δικαιώματα και ανθρώπινες υπάρξεις, κυρίως αυτών που ανήκουν στις ασθενέστερες και μεσαίες εισοδηματικές τάξεις. Έτσι, η βίαιη εφαρμογή των σκληρών νεοφιλελεύθερων μνημονιακών πολιτικών έχουν διογκώσει στο έπακρο την ανισότητα μεταξύ των Ελλήνων, «διχοτομώντας» κάθετα, σε επίπεδο κοινωνικής διάρθρωσης, την Χώρα, όπου, **από τη μια πλευρά**, σε ποσοστό λιγότερο του 1/3 του πληθυσμού, «συνωστίζονται» αλώβητοι οι παράγοντες της παρασιτικής οικονομικής ολιγαρχίας, τα «ιδιοτελή» κοινωνικά στρώματα, που αποτελούν «στρατηγικούς συμμάχους με αυτήν, καθώς και η μεγάλη πλειοψηφία του πολιτικού προσωπικού, για το οποίο οι ετήσιες δηλώσεις του ελλιπέστατου «πόθεν έσχες», που καταδεικνύουν τον τεράστιο πλούτο, που έχει δημιουργήσει για τον εαυτό του αυτό το στρώμα, καταδεικνύει, ότι έχει μετατραπεί σε «σάρκα εκ της σαρκός» της «παρασιτικής» ολιγαρχίας και,

από την άλλη πλευρά

, σε ποσοστό άνω των 2/3 της Ελληνικής κοινωνίας, «

συνωστίζονται στην κάθοδο προς τον Άδη

» οι άνεργοι, που ξεπερνούν το 1,5 εκατομμύριο, με προεξάρχουσα τη νέα γενιά, τα ασθενέστερα οικονομικά στρώματα, τα οποία βρίσκονται κοντά ή κάτω από το όριο της φτώχειας και τα μεσαία οικονομικά στρώματα, τα οποία έχουν βιαίως «προλεταριοποιηθεί».

Όλα τα παραπάνω καταδεικνύουν το «αυταρχικό πρόσωπο» μιας, ολοένα και περισσότερο, «ανάπηρης» Ελληνικής Δημοκρατίας.